

ἄλλου δι' οὐσία. ἀδιώατον γὰρ. αὐτὸ ἀπὸ Α
ζῶον ἔστι ἐκαστον ἧρ' ἐν τοῖς ζῴοις. ἐπὶ ἐπι
πίως τοῦ τυ, καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ζῴου; ἢ πῶς
εἶδεν τε εἶ) τὸ ζῶον ὁ εἶς αὐτὸ αὐτὸ παρ' αὐ-
τὸ πὲ ζῶον; ἐπὶ δι' ὅτι ἦρ' ἀμῆνη ἦρ' ταῦτά τε
συμβάινει, καὶ τοῦτ' ἀποπόττει. εἰ δὴ ἀ-
διώατον ἔτιος ἔχειν, δῆλον ὅτι ἐκ ἔστιν ἰδέα
αὐτῆρ' ἔτιος, ὡς πένες φασιν.

Καράλαρον 11.

ΕΠΕΙ ΔΙ' ὁσία ἐτέρεα, τὸ τε σμύολον καὶ Β
λόγος (λέγω δι' ὅτι ἢ ὑφ' ἔτιος ἐξ ἰδέα ὁ
σμύ τῆ ἕλη σμωελ. κμῦρος ὁ λόγος, ἢ δὲ ὁ
λόγος ὄλαος.) ὅσα ὑφ' οὐμῖ ἔτιος λέγαταις τού-
των ὑφ' ὄτι φθορε: καὶ γδ ἡμῖσις: τῷ δὲ λθ-
γρῶ ἐκ ἔστιν ἔτιος, ὡς φθέρειδται. εἰ δὲ γδ ἡ-
νεσις. εἰ γδ γίνεται τὸ οὐμῖ αἶ), ἀλλὰ τὸ τῆ δὲ
τῆ οὐμῖ α. ἀλλ' ἀνε γνῖσιτος καὶ φθορε
εἰσι καὶ ἐκ εἰσι. δέδεικται γδ ὅτι εἰδὲς ταῦ-
τε ἡμῖνα εἰδὲ ποιεῖ, διὰ τῷ δὲ καὶ ἧρ' ἔ-
σιον ἧρ' ἀμῆνη ἧρ' καὶ ἔκαστα, ἔτε ὁ-
ρεσις εἰτε δὲ δὲ δειξίς ὄταν, ὅτι ἔχρῳσιν ἡλμυ,
πῖς ἢ φύσις τοιαῦτη, ὡς εἰ εἰδὲχεται ἢ εἶ) καὶ
μῖ. διὸ φθορε τὰ πάντα τὰ καὶ ἔκαστα αὐτῶ.
εἰ οὐμῖ ἢτε δὲ δὲ δειξίς ἧρ' ἀμῖ αἶ), καὶ ὁ ὁ-
ρεσις ὄπτησιμονικός, ἢ ἐκ ἐνδὲχεται, ὡς φθέρ
εἰδὲ ὄπτησιμῖ, ὅτε ὑφ' ὄπτησιμῖ, ὅτε δι' ἀ-
γνωσιαν εἶ), ἀλλὰ ἰδέα τὸ τοιοῦτον ὄταν. ἔτιος
εἰδὲ δὲ δειξίς ἐπὶ ὄρεσις, ἀλλὰ ἰδέα ὄταν
πῖς ἐνδὲχεται ἄλλως ἔχειν, δῆλον ἔπ ἐκ ἀ-
εἶν αὐτῆρ'. εἰτε ὄρεσις εἰτε δὲ δειξίς. ἀδη-
λὰ τε γδ τὰ φθορε ὄρεσις τοῖς ἔχρῳσι τῷ ὄπ-
τησιμῖ, ὅταν ἐκ τῆς ἀμῆνης ἀπέλθῃ. καὶ
σωζοῖσθαι ἧρ' λόγῳ ἐπὶ τῆ ψυχῆ ἧρ' αὐτῆρ',
ἐκ ἔστιν ἔτε ὄρεσις ἔπ, ἔτε δὲ δειξίς. διὸ
εἰδὲ τ' φθορε ὄταν, ὅταν πῖς ὄρεξίς τῶ π τ' καὶ
ἔκαστα, μὴ ἀγνοεῖν, ὅτι αἰεὶ ἀμῖρεν ὄταν. εἰ
γδ ἀνδὲχεται ὄρεσις αὐτῶ εἰδὲ δὲ ἰδέα εἰδὲ μῖαν
ἐξ ἰδέα ὄρεσις αὐτῶ. ἧρ' γδ καὶ ἔκαστον ἢ ἰδέα,
ὡς φασι, καὶ χωρεσι. ἀναγκῶν δὲ καὶ ἐξ ὁ-
νομῶτων εἶ) τὸν λόγον ὄνομα δι' οὐ ποιεῖσθ
ὁ ὄρεξίς αὐτῶ. ἀγνοσιον γδ ἔστι. τὰ δὲ
καί μῖ α, καὶ α. πῖσι. ἀλλὰ γμῖ ἔκαστα ὑφ' ἔ-
χρῳσι καὶ ἄλλοις ταῦτα καὶ εἰ πῖς ὄρεξίς τὸ
ζῴον, ἔπει ἔχρῳν, ἢ λευκὸν, ἢ ἔτερον π, ὁ καὶ
ἀλλ' ὡς φθέρει. εἰ δὲ πῖς φθέρ μῖ δὲν καλυ-
ειν, χωρεῖ μῖ πῖσι πῖσι, ἀμῖ δὲ μῖον
ποῦτω ὑφ' ἔχρῳσι, φθορε τὸν ὑφ' ὅτι ἢ ἀμῖρεν
αὐτῶ ὄρεξίς αὐτῶ, ὡς φασι.

alterius verò substantia? impossibile nan-
que est. Ipsum ergo animal erit vnum-
quodque eorum, quæ in animalibus sunt.
Item, ex aliquo hoc ipso erit, & quomodo
est ex ipso animal? aut quomodo est pos-
sibile esse animal, quod hoc ipsum sub-
stantia est, præter ipsum animal? Item, in
sensibilibus & hæc accidunt, & his absur-
diora. Quod si impossibile est ita se habe-
re, patet quod non est eorum idea ita, vt
quidam aiunt.

CAPVT XV.

Cum autem substantia altera sit ipsam
scilicet totum, & ratio, (dico autem,
quod illa quidem ita substantia, est cum
materia simul accepta ratio: hæc verò ra-
tio simpliciter.) quæcunque igitur illo
modo dicuntur, eorum quidem est corruptio:
nam & generatio: rationis autem
non est, ita & corrumpatur: nec enim ge-
neratio est, (non enim fit domui esse, sed
huic domui) (sed absque generatione &
corruptione sunt, & non sunt. Ostensum
est enim quod nullus hæc generat, neque
facit. Propterea etiam substantiarum sen-
sibilium singularium neque definitio, ne-
que demonstratio est, eo quod habet mat-
teriam, cuius natura talis est, vt esse, &
non esse contingat: quare corruptibilia
sunt omnia singularia earum. Si igitur de-
monstratio, & definitio scientifica neces-
sarior est, & non contingit, sicuti ne-
que scientiam, quandoque scientiâ quan-
doque ignorantiam esse, sed quod tale est,
opinio est: itaque neque demonstratione
neque definitionem: sed opinio est eius
quod contingit & aliter se habere: patet,
quod neque demonstratio, neque definitio
eorum est. Corruptibilia nanque non
sunt manifesta iis, qui scientiam habent,
cum à sensu abscesserint: & rationibus
eisdem in animo saluis, non erit amplius
neque definitio, neque demonstratio.
Quare cum quis eorum, quæ ad definitio-
nem, quicquam singularium definit, o-
portet nõ ignorare, quod semper perimē-
dum est. Non enim contingit definire.
Nec vllam ideam est definire: singulariũ
enim (vt autem) idea est, & separata. Neces-
sarium autem ex nominibus rationem esse.
Nomen vero non faciet, qui definit: ig-
notum enim erit. Quæ vero posita sunt,
omnibus communia sunt. Necessè est ig-
gitur, & aliis talia inesse. Et si quis te defi-
niat, animal dicet gracile, aut album, aut
aliquid aliud, quod & in alio sit. Quod si
quis dicat, nihil prohibere separatim qui-
esse, primũ quidem, quod etiam ambobus,